

308.

U S T A W A

z dnia 27 maja 1919 r.

o tymczasowym zaopatrzeniu wdów i sierot po wojskowych Wojska Polskiego.

Art. 1. Wdowy i sieroty po oficerach, urzędnikach wojskowych i szeregowych Wojska Polskiego, poległych lub zmarłych—począwszy od 1 listopada 1918 r.—wskutek działań wojennych lub też w wykonaniu służby, bez winy danego osobnika, z powodu warunków służby wojskowej lub chorób zakaźnych, panujących w wojsku lub w miejscach służbowego pobytu, otrzymują aż do wydania wojskowej ustawy emerytalnej następujące tymczasowe zaopatrzenia miesięczne:

- 1) wdowy po oficerach i urzędnikach wojskowych, bez względu na stopień—w wysokości mk. 100;
- 2) wdowy po szeregowych, bez względu na stopień—mk. 75;
- 3) każde dziecko po oficerze lub urzędniku wojskowym—mk. 20;
- 4) każde dziecko po szeregowym—mk. 15.

Sieroty, nie mające matki, otrzymują zaopatrzenie wyższe o 100% ponad normę, jednakowoż łączne zaopatrzenie sierot nie może być wyższe od łącznego zaopatrzenia wdowy i sierot za życia matki.

Art. 2. Wypłata zaopatrzenia rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po śmierci głowy rodziny.

Art. 3. Prawo do pobierania zaopatrzenia wdowiego gaśnie z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiła śmierć wdowy, względnie w którym wdowa zawarła ponowny związek małżeński.

Art. 4. Prawo do pobierania zaopatrzenia sierociego gaśnie:

- 1) z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiła śmierć sieroty;
- 2) z ostatnim dniem miesiąca, w którym sierota ukończyła lat 18;
- 3) z ostatnim dniem miesiąca, w którym sierota zawarła związek małżeński.

Art. 5. Wypłata zaopatrzenia dla sierot może być przedłużona poza termin, oznaczony w art. 4 ustęp 2, w razie stałej niezdolności do zarobkowania wskutek choroby albo ułomności.

W razie stwierdzonej potrzeby dalszych studjów może być wypłata zaopatrzenia przedłużona do ukończenia 21 roku życia.

Art. 6. Wypłatę zaopatrzenia sierociego osobom niepełnoletnim uskutecznia się do rąk i na odpowiedzialność matki, względnie opiekuna prawnego.

Art. 7. Ustawa niniejsza rozciąga się na wdowy i sieroty po poległych i zmarłych przed dniem 1 listopada 1918 r. wojskowych, służących w Legionach Polskich, w Polskim Korpusie Posiłkowym, w Polskiej Sile Zbrojnej, I, II, III Korpusie Polskim, Polskich Formacjach we Francji i Rosji, we Włoszech i w innych państwach, o ile dotychczas nie pobierają zaopatrzenia, przekraczającego normy przyznane w niniejszej ustawie.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
w z. S. Wojciechowski

Minister Spraw Wojskowych:
J. Leśniewski

309.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

w przedmiocie zmiany granic okręgowych dyrekcji więziennych.

Na zasadzie art. 7 dekretu w przedmiocie organizacji okręgowych dyrekcji więziennych zarządzam następującą zmianę w podziale na okręgi dyrekcji więziennych:

dyrekcja warszawska wykonywać będzie nadzór nad więzieniami i aresztami w okręgach sądowych: Warszawskim, Płockim, Włocławskim, Łowickim i Mławskim, oraz zakładem wychowawczo - poprawczym w Spale;

dyrekcja siedlecka — nad więzieniami i aresztami w obrębie sądów okręgowych w Siedlcach, Łomży, Suwałkach i Białej Podlaskiej oraz wszystkimi więzieniami i aresztami, które przejdą pod zarząd polski w obrębie wskazanych sądów okręgowych;

dyrekcja łódzka — nad więzieniami i aresztami, znajdującymi się w obrębie sądów okręgowych w Łodzi, Piotrkowie, Kaliszu, Częstochowie i Sosnowcu, z wyjątkiem zakładu wychowawczo - poprawczego w Spale;

dyrekcja kielecka — nad więzieniami i aresztami, znajdującymi się w obrębie sądów okręgowych w Kielcach i Radomiu;

dyrekcja lubelska — nad więzieniami i aresztami, znajdującymi się w obrębie sądów okręgowych w Lublinie i Zamościu.

Dyrekcja siedlecka ma tymczasowo siedzibę w Warszawie.

Warszawa, dnia 23 maja 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:
Supiński